

[Socialministeren.]

nuværende økonomiske situation er baggrund for at foreslå merudgifter af den størrelsesorden, der her er tale om.

Men regeringen er fuldt ud opmærksom på udviklingen i de sociale pensioner sammenholdt med den almindelige pris- og lønudvikling, siden pensionerne sidst blev reguleret i 1973. En såkaldt velstandsregulering af pensionerne er der allerede taget højde for i finanslovsforslagets pris- og lønreserve, og forslag herom vil under alle omstændigheder blive fremsat.

Spørgsmålet om en forhøjelse af pensionerne herudover indgår i regeringens videre drøftelser med partierne bag septemberforliget. Det forbavser mig imidlertid ikke efter de erfaringer, vi hidtil har gjort med fremskridtspartiet, at man samtidig med et krav om massive besparelser møder op med dette lovforslag.

Skal jeg vende mig til de enkelte bestanddele i lovforslaget, synes jeg, det falder i øjnene, at pensionister med endog meget store ekstraindtægter for fremtiden skal have pensionen udbetalt ubeskåret. Forslaget om at indregne pensionstillægget i grundbeløbet vil således udelukkende være til fordel for de mere velstillede pensionister, som efter de gældende regler er afskåret fra at få pensionstillæg på grund af for høje indtægter. Det er ikke på dette punkt, vi trænger til forbedringer.

Med hensyn til de små selvpensionister, som fremskridtspartiet henviser til, sker der jo som følge af regeringens lovinitiativ i sidste samling en forbedring for disse pr. 1. oktober 1976, idet de fradragfri beløb, der anvendes ved beregningen af pensionstillægget, fordobles fra denne dato. Derved skulle de, der blot har en lille pension eller understøttelse ved siden af folkepensionen, undgå at få beskåret denne. Det gælder således personer med en mindre understøttelse fra arbejdsgiveren eller fagforeningen, ATP-pensionister og personer, der har sparet op til en beskeden pension.

For så vidt angår forslaget om at afskaffe hustru- og ægteskabstillæggene bemærker jeg mig, at fremskridtspartiet forestiller sig, at de problemer, der opstår herved, må løses via de personlige tillæg. Dette er, så vidt jeg husker, ikke helt i overensstemmelse med

fremskridtspartiets tidligere holdning, i hvert fald mindes jeg ord som „socialkontorsakrobatik“ i forbindelse med de skønmæssige ydelser. Jeg finder her anledning til at minde om, at hustrutillægget træder i stedet for den ret til pension, der tidligere tilkom gifte kvinder mellem 62 og 67 år. Fremskridtspartiets forslag vil altså indebære, at den alder, der rent faktisk gælder for gifte kvinders ret til at få en pensionslignende ydelse fra staten, forhøjes fra 62 til 67 år. Ophæves hustrutillægsordningen som foreslået med omgående virkning, betyder det, at et ægtepar, hvor manden er pensionist og hustruen står umiddelbart for at fylde 62 år, pludselig vil have en meget mindre pension til rådighed, end de havde regnet med.

Jeg tror i øvrigt, at det specielt inden for pensionsområdet er meget vigtigt, at der ikke uden varsel gennemføres store og dybtgående ændringer, der fjerner grundlaget for de dispositioner, befolkningen økonomisk og på anden vis har truffet med henblik på pensionisttilværelsen.

Den samme indvending kan anføres mod nu at afskaffe den netop indførte ventetillægsordning. Om dette vil jeg i øvrigt sige, at jeg slet ikke forstår fremskridtspartiets argument om, at denne ordning er til skade for de mest udslidte og økonomisk svagest funderede i samfundet. Ventetillægsordningen medfører jo ikke merudgifter for staten, og de dårligst stillede pensionister får derfor ikke mindre i pension på grund af denne ordning. Derimod tilskynder ordningen dem, der har lyst og mulighed herfor, til at fortsætte i erhvervsarbejde nogen tid ud over den almindelige pensionsalder, og denne fleksibilitet kan vist ikke siges at være udtryk for en umoralsk fristelse for ældre mennesker, som det siges i lovforslagets bemærkninger.

Alt i alt må jeg sige, at der måske nok er tale om en forbedret pension til nogle, men at der til gengæld også er tale om en meget dårligere stilling for andre grupper. De, der stilles bedre ved lovforslaget, er i vidt omfang de i forvejen bedst stillede pensionister, og det finder regeringen ikke kan være en rimelig fremgangsmåde, når der skal ske forbedringer. Regeringen kan derfor ikke anbefale lovforslagets gennemførelse.